

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14Co/13/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811200595
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8811200595.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Košču a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Romana Tótha, v právnej veci žalobcu: X. O., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX O. XXX, právne zastúpeného JUDr. Peter Rak, advokát, Prešov, Masarykova 13, IČO: 41994825, proti žalovaným: 1/ A. F., nar. X.X.XXXX, bytom O. XXX a 2/ Q. Q. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX, právne zastúpené JUDr. Dušan Kmec, advokát, M. R. Štefánika 2465, 093 01 Vranov nad Topľou, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva s prísl., o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 5C/36/2011-167 zo dňa 6.8.2015, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo účastníkov konania k parcele č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX m² zapísanej na LV č. XXXX k. ú. O. a toto vyporiadava tak, že parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere XXX m² zapísané na LV č. XXXX k. ú. O. p r i k a z u j e do vlastníctva navrhovateľa.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť odporkyni v 1. a 2.rade každej z nich sumu 1.118,96 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyne v 1. a 2. rade sú p o v i n n é spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 354,68 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 743,14 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyne v 1. a 2. rade sú p o v i n n é spoločne a nerozdielne zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 249,33 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že účastníci konania (strany sporu), sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX k. ú. O., ako parc. č. XXX/X, každú z nich v podiele X/X. Vzhľadom na skutočnosť, že medzi podielovými spoluvlastníkmi nedošlo k dohode, na návrh súd zrušil spoluvlastníctvo a toto vyporiadal.

3. V zmysle uvedených zákonných ustanovení o zrušení podielového spoluvlastníctva sa súd zaoberal možnosťami vyporiadania tohto spoluvlastníctva. Mal za preukázané, že neprihádza do úvahy prvá možnosť vyporiadania, a to rozdelenie veci medzi spoluvlastníkmi. Žalované (odporkyne) navrhli rozdeliť nehnuteľnosť v zmysle znaleckého posudku č. XX/XXXX znalca H. Q.. Tento z parcely č. XXX/X vytvoril novú parcelu s označením XXX/X o výmere XXX m², ktorej veľkosť zodpovedá spoluvlastníckemu podielu žalovanej v 2. rade. Podľa tohto návrhu by z parcely č. XXX/X bola vytvorená nová parcela č. XXX/X o výmere XXX m² a parcela č. XXX/X by tak dosahovala výmeru XXX m². Ak by súd vychádzal len z týchto výmer vzniknutých nehnuteľností, bola by možná reálna deľba. S prihľadnutím na skutočnosť, že na parcele č. XXX/X je postavený rodinný dom žalobcu (navrhovateľa), zohľadňujúc situovanie domu, jeho tvar a umiestnenie okien, súd reálnu deľbu nepovažoval za účelnú. Vznikom novej parcely č. XXX/

X by žalobca mal za rodinným domom pozemok vo výmere len X,XX metra. Takéto reálne rozdelenie nehnuteľnosti by bránilo jej efektívnemu využívaniu. Vlastník domu by nemohol svoju nehnuteľnosť účelne využívať a súd by vyporiadani podielového spoluvlastníctva musí zo zákona prihliadať na účelné využitie veci. S poukazom na uvedené preto súd parcelu č. XXX/X prikázal do vlastníctva žalobcu za primeranú náhradu. Podotkol, že takýmto vyporiadani podielového spoluvlastníctva sa nijako nezamedzí doterajším podielovým spoluvlastníkom k prístupu na ich ostatné susediace nehnuteľnosti. Čo sa týka primeranej náhrady, uviedol, že ju treba vykladať tak, že je to hodnotový ekvivalent vyjadrený v peniazoch, umožňujúci podľa miestnych podmienok obstaranie podobnej veci. Aby náhrada bola primeraná, musí byť závislá nielen od vybavenia, veľkosti a veku nehnuteľnosti, ale aj od záujmu o ňu, t. j. od dopytu a ponuky v danom mieste a čase. Musí ísť o náhradu, ktorá predstavuje objektívnu cenu, za ktorú by bolo možné vec predať. Po vypracovaní znaleckého posudku č. X/XXXX H.. A. S. mal súd potvrdenú objektívnu cenu, za ktorú by bolo možné vec predať. V zmysle záverov tohto posudku je cena nehnuteľností 3.356,88 eur. Keďže do vlastníctva žalobcu prikázal parcelu č. XXX/X v celosti, zaviazal ho na zaplatenie primeranej náhrady, a to každej zo žalovaných vo výške 1/3 z celkovej ceny, t. j. 1.118,96 eur.

4. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie ustanoveniami § 141 ods. 1, § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

5. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. (Občiansky súdny poriadok, platný a účinný do 30.6.2016) a priznal ich náhradu účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, t. j. žalobcovi, ktorý bol v súdnom konaní úspešný v celom rozsahu, tieto trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh, zo záloh zložených žalobcom na znalecké dokazovanie a z trov právneho zastúpenia, ktoré podrobne špecifikoval.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali včas odvolanie žalované. Uviedli, že okresný súd (ďalej súd prvej inštancie), dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil a nesprávne vo veci rozhodol. Uviedli, že súd sa nedôsledne riadil ustanoveniami § 142 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poukázali na to, že podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva a prikázania celej parcely č. XXX/X do svojho výlučného vlastníctva bez toho, aby mal na túto parcelu za rodinným domom zabezpečenú prístupovú cestu. Ako finančnú náhradu ustupujúcim spoluvlastníckam navrhoval žalobca neprimerane nízku sumu 972,- eur. Na tieto skutočnosti žalované poukázali už vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe, kde žalobcovi navrhovali riešenie formou zámenny nehnuteľností. V priebehu súdneho konania žalované navrhli vyporiadanie realizovať formou rozdelenia nehnuteľností medzi žalobcu a žalovanou v 2. rade s vyplatením finančnej náhrady pre žalovanú v 1. rade z dôvodu, že parcela č. XXX/X susedí s parcelou č. XXX/X, ktorá je výlučným vlastníctvom žalovanej. Ani s jedným zo strany žalovaných navrhovaných spôsobov vyporiadania spoluvlastníctva žalobca nesúhlasil. Uviedli, že okresný súd na strane 5 uviedol, že v danom prípade neprichádza do úvahy možnosť vyporiadania rozdelením veci medzi spoluvlastníkom. Tento záver okresný súd odôvodňuje tým, že na parcele č. XXX/X je postavený rodinný dom žalobcu a zohľadňujúc situovanie domu, jeho tvar a umiestnenie okien, súd reálnu deľbu nepovažoval za účelnú. Vznikom novej parcely by žalobca mal za rodinným domom pozemok len vo výmere X,XX m. Poukázali, že tento údaj je nesprávny, pretože údaj X,XX metra vyjadruje dĺžku pozemku za rodinným domom, t. j. vzdialenosť od hranice pozemku, ktorý by mal pripadnúť do vlastníctva žalovanej v 2. rade. Ďalej ak súd uviedol, že takéto reálne rozdelenie nehnuteľností by bránilo jej efektívnemu využívaniu a vlastník domu by nemohol svoju nehnuteľnosť účelne využívať, súd pri vyporiadani podielového spoluvlastníctva musí zo zákona prihliadať na účelné využitie veci. Súď však pri rozhodovaní o prikázani celej parcely č. XXX/X do výlučného vlastníctva žalobcu sa vôbec nevyporiadal s tým, akým spôsobom bude mať žalobca prístup na túto parcelu za svojím rodinným domom. Uviedli, že prikázanie celej parcely č. XXX/X do výlučného vlastníctva žalobcu za stavu, keď žalobca nemá prístup na túto parcelu za svojím rodinným domom, bude mať za následok ďalšie súdne spory, čoho dôkazom je skutočnosť, že dňa 18.8.2015, t. j. 12 dní po vyhlásení rozsudku vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, podal na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou návrh na vydanie predbežného opatrenia o strpenie práva prechodu cez parcelu XXX/X a vec je vedená pod sp. zn. 3C/314/2015, pričom Okresný súd vo Vranove nad Topľou dňa 26.8.2015 vydal predbežné opatrenie, kde spoluvlastníckam parcely XXX/X uložil povinnosť strpieť prístup žalobcu k jeho domu až do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 3C/36/2011, t. j. konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k parcele č. XXX/X. Žalobca má k svojmu rodinnému domu na parcele č. XXX/X priamy prístup z miestnej komunikácii a nemusí na vstup

používať parcelu č. XXX/X, ktorej nie je vlastníkom. Podľa názoru žalovaných, pri nimi navrhovanom rozdelení parcely č. XXX/X by mal žalobca za svojím rodinným domom dostať výmeru pozemku na dodržanie Stavebným zákonom stanovených minimálnych odstupov od susedných pozemkov a stavieb. Pri realizácii údržby a pri obhospodarovaní rodinného domu by žalobca v zmysle ustanovení § 127 ods. 3 Občianskeho zákonníka vstupoval na susedné pozemky na nevyhnutnú dom a nevyhnutnej miere. Ďalej uviedli, že žalovanými navrhované rozdelenie parcely č. XXX/X podľa geometrického plánu znalca H. Q. a príkazanie novovytvorenej parcely č. XXX/X do vlastníctva žalovanej v 2. rade, by pre žalovanú v 2. rade malo zásadný význam, pretože spojenie s parcelou XXX/X, ktorej výlučnou vlastníčkou je žalovaná v 2. rade, by sa vytvoril vhodný stavebný pozemok na výstavbu rodinného domu aj s dodržaním ochranného pásma v okolí elektrického vedenia, ktoré vedie nad pozemkom parcely XXX/X. Pri dôslednom posudzovaní účelného využitia parcely č. XXX/X s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca nemá priamy prístup na tú časť parcely, ktorá je za jeho rodinným domom, mal okresný súd parcelu č. XXX/X rozdeliť podľa návrhu žalovaných. Taktiež uviedli, že podľa ich názoru mal súd pri rozhodovaní o trovách konania aplikovať ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., pretože žalované súhlasili so zrušením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva a navrhovali žalobcovi možnosť spôsobu vyporiadania. Žalobca návrhy žalovaných neakceptoval a navrhoval na finančné vyrovnanie sumu 972, - eur spolu pre obe žalované, pričom uvedená suma nezodpovedá ani polovici všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti, čoho si musel byť žalobca vedomý. Práve z dôvodu žalovanými namietanej všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti bolo v konaní nariadené znalecké dokazovanie a žalobca neakceptoval vyššiu hodnotu nehnuteľnosti, ako tú, ktorú sám navrhol. Žiadali preto, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie, resp. tak, aby vyporiadal podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaných k parcele č. XXX/X bližšie popísaným spôsobom. O trovách konania žiadali, aby súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

7. K uvedenému odvolaniu sa vyjadril žalobca. Uviedol, že okresný súd po vykonanom dokazovaní a prednese stanovísk zo strany účastníkov konania a ich právnych zástupcov, vecne správne posúdil skutočný stav veci a správne rozhodol. K súdному sporu prikočil až potom, keď zo strany žalovaných nebola ochota vyporiadať spoluvlastníctvo dohodou. Ďalej uviedol, že osobitosťou prípadu je skutočnosť, že na parcele č. XXX/X vo výmere XXX m², ktorá je z hľadiska dedičského konania v podielovom spoluvlastníctve, sa nachádza od roku XXXX rodinný dom č. XXX, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Namiesto dohody o zrušení spoluvlastníctva k tejto parcele, žalované dali zamerať časť plochy do svojej parcely č. XXX/X ako parcelu č. XXX/X s výmerou XXX m² a túto novovytvorenú plochu orná pôda, previedla darovacou zmluvou na Q. Q. F., ako je to vyznačené na LV č. XXXX k. ú. O.. Súčasne B. O. previedla na Q. Q. F. aj spoluvlastnícky podiel X/X k parcele č. XXX/X, ktorá je predmetom sporu. Sporná parcela bola vo vlastníctve neboheho U. O. (starý otec žalobcu a žalovanej v 2. rade a otec žalovanej v 1. rade a jeho nebohej manželky I. O.). Z uvedeného je potom zrejmé, že žalované pri užívaní svojich parciel nie sú viazané na získavanie plochy z parcely č. XXX/X a naproti tomu pri reálnej delbe by žalobca stratil možnosť riadne užívať svoj rodinný dom a príslušné hospodárske stavby tam postavené. Uviedol, že tento stav trvá od postavenia rodinného domu. Taktiež uviedol, že bližšie takúto neobjasnenú situáciu počas súdneho konania žalované vôbec neuviedli a z pohľadu žalobcu by sa vec neriešila. Za odstupivší podiel súd obom žalovaným priznal primeranú náhradu. Žalované bez vecnej opodstatnenosti chcú iba sťažiť situáciu žalobcu a zbytočne preťahovať súdne konanie. Uviedol, že aj po skončení súdneho konania nič nebráni účastníkov vyporiadať ich susedské vzťahy dohodou, najmä ak by sa podarilo žalobcovi odkúpiť od suseda časť parcely XXX/X na zriadenie prístupu k domu. Žiadal, aby odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok na trovy žalovaných.

8. K uvedenému vyjadreniu k odvolaniu sa žalované nevyjadrili.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovení § 34 CSP (Civilný sporový poriadok, zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej iba „CSP“, platný od 1.7.2016), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúce CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP (a contrario) a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť.

10. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. V zmysle zásady právnej istoty, zásady legitímneho očakávania účinkov realizovaných procesných úkonov i pri aplikácii

ustanovenia § 470 ods. 2 veta prvá CSP, nemohol preto odvolací súd opomenúť ani aplikáciu tých ustanovení O.s.p., ktoré boli spojené s uplatneným opravným prostriedkom žalovaných. Mal preto na zreteli i to, že v zmysle ustanovení § 212 ods. 1, 3 O.s.p., ale i v zmysle ustanovení § 380 ods. 1 CSP, je odvolací súd pri prejednávaní podaného odvolania odvolacími dôvodmi viazaný. Po takomto prieskume napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu žalovaných je potrebné vyhovieť.

11. Predmetom konania vedeného medzi stranami sporu (účastníkmi konania) je zrušenie podielového spoluvlastníctva strán sporu k parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorcia vo výmere XXX m², zapísanej na LV č. XXXX k. ú. O., ktoré žalobca žiadal vyporiadať tak, že predmetná nehnuteľnosť v celosti, t. j. v X/X pripadne do jeho výlučného vlastníctva a žalobca sa zaviazal zaplatiť pre žalované v 1. a 2. rade po 486,- eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

12. Žalované s podaným návrhom na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva súhlasili, avšak navrhovali iný spôsob vyporiadania.

13. Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“), ak nedôjde k dohode, zruší spoluvlastníctvo a vykoná vyporiadanie na návrh niektorého spoluvlastníka súd. Prihliadne pritom na veľkosť podielov a na účelné využitie veci. Ak nie je rozdelenie veci dobre možné, prikáže súd vec za primeranú náhradu jednému, alebo viacerým spoluvlastníkom; prihliada pritom na to, aby sa vec mohla účelne využiť a na násilné správanie podielového spoluvlastníka voči ostatným spoluvlastníkom. Ak vec žiadny zo spoluvlastníkov nechce, súd nariadi jej predaj a výťažok rozdelí podľa podielov.

14. Ustanovenie - § 142 ods. 1 OZ, stanovuje nielen možné spôsoby zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ale aj záväznú poradie, v ktorom môžu byť použité tieto jednotlivé spôsoby vyporiadania. Zákon totiž dáva súdu smernice, ako si má počínať pri vyporiadaní, ak ani na súde pokus o zmiernu vybavenie veci nevedie k cieľu. Vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vykoná súd jedným z týchto troch spôsobov:

- a) reálne rozdelenie veci podľa výšky podielov,
- b) prikázanie veci jednému alebo viacerým spoluvlastníkom za primeranú náhradu,
- c) predaj veci a rozdelenie výťažku podľa výšky podielov.

Je potrebné pre úplnosť uviesť i to, že v konaní o zrušenie spoluvlastníctva a o vyporiadanie medzi spoluvlastníkmi, nie je súd viazaný návrhom na spôsob vyporiadania a môže svojím rozhodnutím rozdeliť vec napriek tomu, čoho sa žalobca domáha. Výnimku z tejto zásady súdna prax pripúšťa iba v prípade, kedy sa pred súdom uzavrie súdny zmier. V tomto prípade by si sami spoluvlastníci mohli zvoliť spôsob vyporiadania formou zmiernu, ktorý podlieha schváleniu súdu. Súhlas účastníkov s navrhovaným spôsobom vyporiadania však nenahrádza zmier, ktorý by nebol podkladom pre vynesenie rozsudku, ktorým by sa zrušilo spoluvlastníctvo v rozpore so spôsobmi vyporiadania a s poradím uvedeným v § 142 OZ.

15. Z doterajšej judikatúry súdov vyplýva, že súd pri rozhodovaní o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva musí vychádzať z hľadísk uvedených v § 142 ods. 1 druhej vety OZ, aj keď jeho rozhodnutie môže vyjsť z iných skutočností. Týmito hľadiskami sú:

- a) veľkosť spoluvlastníckych podielov
- b) účelné využitie veci.

16. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa týmito zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 142 ods. 1, druhá veta, neriadil dôsledne. Naopak súd prvej inštancie pre svoje závery uvedené v rozsudku poukázal iba na situovanie domu, vyjadrenie obce, ktoré uprednostňuje finančné vyporiadanie s tým, aby sa nehnuteľnosť nedrobila a skutočnosť, že žalované majú vedľa stojace iné pozemky. Nebral však do úvahy znalecký posudok H. Q., vypracovaný pre toto konanie, z ktorého vyplýva možnosť iného rozdelenia nehnuteľností. Nebral do úvahy, že žalobca aj po takomto rozhodnutí súdu prvej inštancie, nebude mať riadny prístup za svoj rodinný dom, pretože aj teraz, t. j. po rozhodnutí súdu, prechádza po parcele č. XXX/X, o čom svedčí aj vydané predbežné opatrenie (neodkladné opatrenie) v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/314/2015. Z uvedeného potom vyplýva, že súd prvej inštancie nebral zreteľ na veľkosť spoluvlastníckych podielov, ako aj účelné využitie veci. Odvolací súd preto ďalej poukazuje, že reálne a právne možné delenie spoločného pozemku neznamená, že súd tak musí urobiť vo všetkých prípadoch, ak tak navrhne niektorý zo spoluvlastníkov. Najmä pozemky priliehajúce k obytným domom

vytvárajú spravidla s domom jeden funkčný celok, slúžia na lepšie využitie domu a tiež blízkosť obytného domu. Nie je preto v rozpore so zákonom postup, pri ktorom súd rozhoduje o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ak prikáže pozemok príľahlý k domu bez toho, aby vykonal jeho delenie. Odvolací súd k tomu však poznamenáva, že takýto postup je možno, pokiaľ sa týka príľahlych pozemkov, robiť len v primeranom rozsahu s prihliadnutím už na vyššie uvedené zásady. Aj skutočnosť, že krátko po vyhlásení rozsudku v predmetnej veci o zrušení podielového spoluvlastníctva a prikázaní nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalobcu za primeranú náhradu žalovaným v 1. a 2. rade, došlo k podaniu žaloby o právach strpieť právo prechodu cez inú susediacu parcelu, znamená, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo účelné a bola porušená jedna zo zásadných hľadísk pre vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vyplývajúceho z ustanovenia § 142 ods. 1, druhá veta OZ.

17. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) s prihliadnutím už na vyššie uvedené ustanovenia a pôvodné ustanovenia OSP (Zákona platného v čase vydania rozsudku súdu prvej inštancie), zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, ak súd prvej inštancie nevykonal navrhované dôkazy a ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

18. Z uvedeného dôvodu v zmysle § 391 ods. 1 CSP, odvolací súd vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

20. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

21. Odvolací súd poukazuje na vyššie uvedené zásady vyplývajúce z ustanovení § 142 Občianskeho zákonníka, ktorými sa má súd prvej inštancie dôsledne riadiť. Z uvedeného vyplýva, že do úvahy prichádza reálne rozdelenie nehnuteľnosti v zmysle vyššie uvedených zásad, pričom, takýto postup je možný iba v konaní pred súdom prvej inštancie z dôvodu potreby vykonania ďalších dôkazov a aj z dôvodu dvojinstančnosti konania. Nie je však ani vylúčená dohoda sporových strán, ktorú by následne formou zmieru súd mohol schváliť.

22. Odvolací súd zrušil rozhodnutie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, preto o náhrade trov rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci. (396 ods. 3 CSP).

23. Toto uznesenie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).